

Arrest

nr. 311 729 van 26 augustus 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 augustus 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN, loco advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Pashtoun te zijn. U bent een soennitisch moslim. U bent geboren [...], gelegen in het district Shaparhar in de provincie Nangarhar, en u hebt daar gewoond tot anderhalve maand voor uw vertrek uit Afghanistan.

U bent tot de vierde graad naar school gegaan en daarna ging u een tijdje naar de madrassa. U bent hiermee gestopt toen u begon te werken als landbouwer. U ging ook soms mee met uw vader die veehandelaar was. Daarnaast werkte u als verkoper van mobiele telefoonaccessoires.

U bent op uw achttiende getrouwd met [W.]. Jullie hebben twee zonen en drie dochters. Uw gezin verblijft actueel in [S.].

Op een dag ging u naar het trouwfeest van een vriend in het naburig dorp [M.]. Toen u rond middernacht op de terugweg naar huis was, werd u door vijf talibs tegengehouden. Ze vroegen wat u op dat uur nog op straat deed en noemden u een spion. U stelde vast dat een van de talibs de neef van uw kennis [A.] was. U gaf te kennen dat u hem herkende en iedereen begon u te slaan en duwen. Daarna lieten ze u gaan. Eenmaal thuis, vertelde u aan uw vader wat er gebeurd was. De volgende ochtend belde uw vader naar [A.] om te zeggen dat zijn neef u geslagen had. [A.] zei dat hij van niets wist en dat hij met zijn neef zou praten. De volgende avond viel de overheid de woning van [A.] binnen en hierbij kwamen zijn neef en zus en andere talibs om het leven. Daarna ging [A.] naar uw vader om te zeggen dat hij u zocht omdat u gespioneerd had. U was op dat moment niet thuis maar uw vader belde u op om te zeggen dat u niet meer naar huis mocht komen en hij gebood u om naar het huis van zijn vriend [N.] in de Families wijk in Jalalabad te gaan.

De volgende dag kwamen de taliban uw vader halen. Door bemiddeling van de dorpsouderen is hij vrijgekomen.

U bleef anderhalve maand bij [N.] in de Families wijk ondergedoken. Op een dag echter vond [N.] een brief naast zijn woning waarin stond dat de taliban wisten dat u bij hem verbleef en dat hij u aan hen moest uitleveren. [N.] informeerde uw vader en zij besloten u naar het buitenland te sturen.

In maart 2021 hebt u Afghanistan verlaten. U reisde via Iran, Turkije en Griekenland naar Bulgarije, alwaar uw vingerafdrukken op 1 juli 2021 werden geregistreerd. U wilde niet in Bulgarije blijven en reisde door via Servië en Hongarije naar Oostenrijk alwaar u verplicht werd om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Evenmin wou u in Oostenrijk blijven en u reisde verder via Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend bij de bevoegde Belgische instanties. U verklaarde bij een terugkeer naar Afghanistan de taliban te vrezen.

Na uw vertrek is [N.] met de brief naar de taliban gegaan om te zeggen dat u niet bij hem was. De vrienden en neven van [A.] bleven uw vader echter lastig vallen en een tijdje nadat de taliban de macht hadden overgenomen in het land, heeft [A.] klacht ingediend in het districtshuis. Het districtshuis heeft toen een brief bezorgd aan de mullah waarin stond dat u opgeroepen werd om zich aan te melden bij hen. De mullah heeft deze brief aan uw vader overhandigd en uw vader is naar het districtshuis gegaan om te zeggen dat u niet meer in Afghanistan was. De taliban heeft deze boodschap doorgegeven aan [A.] en hem laten weten dat ze zullen verder praten wanneer u terug in het land bent.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara en kopieën van de volgende stukken neer: de taskara van uw vader, uittreksels uit het burgerlijke register van twee kinderen, een brief van de taliban en verschillende foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U had ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken weliswaar verklaard dat u een ongeval hebt gehad waardoor u een hoofdtrauma hebt opgelopen en zich bepaalde zaken niet goed herinnert (Verklaring DVZ, dd. 30.09.2021, vraag 32), doch blijken dit louter uw verklaringen te zijn. Daarom werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de vraag gesteld hoe uw gezondheidstoestand was en u antwoordde hierop 'OK'. U gevraagd of er bepaalde zaken of problemen waren waarmee rekening moesten worden gehouden, had u ontkennend geantwoord (CGVS, p. 2). Nergens blijkt dus dat uw toestand van die aard zou zijn dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou komen en er zich steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle elementen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolging door de taliban. U hebt uw vrees echter niet aannemelijk gemaakt en wel om volgende redenen.

U verklaart dat u door de taliban werd tegengehouden toen u rond middernacht onderweg was van een trouwfeest naar huis. Zij vroegen wat u op dat tijdstip nog op straat deed en ze sloegen en duwden u. Uw verklaringen over deze ontmoeting kunnen echter niet overtuigen. Vooreerst is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u rond middernacht nog te voet op stap was. U stelt immers dat de taliban een jaar of anderhalf jaar eerder de ongeschreven regel hadden ingevoerd dat de bevolking zich 's nachts niet mocht verplaatsen. De mensen waren volgens u verplicht om dit bevel te gehoorzamen. Dat u ondanks deze ongeschreven regel het risico hebt genomen om na het trouwfeest alleen én te voet naar huis te gaan komt weinig geloofwaardig over. U geconfronteerd met deze toch wel onvoorzichtige houding, stelt u dat u had geprobeerd om vroeger naar huis te vertrekken, maar dat u 'een beetje' laat was en dat u had gedacht dat u snel zou zijn aangezien het trouwfeest niet ver van uw dorp plaatsvond. Dit antwoord is op zijn minst bevreemdend te noemen, temeer u een klimaat schetst waaruit blijkt dat de taliban 's nachts vrij rondliepen met hun wapens. U stelt weliswaar dat mensen in geval van nood 's avonds wel buitengingen, maar een huwelijksfeest kan bezwaarlijk als een noodsituatie worden beschouwd. Wanneer u bovendien wordt gevraagd of u bepaalde voorzorgsmaatregelen had genomen om het risico te beperken dat u op dat tijdstip zou gezien worden door de taliban, antwoordt u ontkennend. U gevraagd waarom u bijvoorbeeld niet eerder vertrokken bent om te vermijden dat u in de problemen zou komen met de taliban, antwoordt u dat u het vergeten was omdat u aan het dansen was en dat het een gelukkig moment was. Deze houding is opmerkelijk en komt weinig geloofwaardig over, temeer u wist dat de taliban niet zouden opgezet zijn als ze u om middernacht op straat zouden betrappen (CGVS, pp.10-15).

Voorts verklaart u dat u die avond door vijf talibanleden werd tegengehouden en dat de neef van [A.] de enige was die zijn gezicht niet bedekt had. U verklaart hierover dat nieuwe leden uit schrik hun gezicht meestal niet tonen maar dat de verantwoordelijken hun gezicht meestal niet bedekken omdat iedereen in de regio hen kent. De volgende dag had uw vader naar [A.] gebeld om te vertellen dat zijn neef u geslagen had en de daaropvolgende avond was de overheid [A.]'s woning binnengevallen en hierbij werden onder meer de neef van [A.] en zijn zus gedood. [A.] zou daarna naar uw vader zijn gegaan om u te zoeken want u zou volgens hem een spion zijn (CGVS, pp. 13, 15-17). Deze door u geschetste gang van zaken kan echter niet overtuigen. Dat [A.] u na de inval in zijn huis plotseling van spionage zou beschuldigen louter omdat u zijn neef kort daarvoor had herkend toen hij u 's nachts had tegengehouden, komt weinig aannemelijk over. U had zijn neef weliswaar herkend, doch blijkt uit uw verklaringen dat dit geen uitzonderlijke situatie was, daar u stelt dat lokale talibanleiders gekend zijn bij de bevolking. Het vermeende gegeven dat [A.] u plotseling in het vizier zou nemen terwijl er door de door u geschetste gang van zaken kan besloten worden dat het algemeen geweten was dat zijn neef een talib was, lijkt dan ook totaal niet plausibel, temeer u stelt dat uw relatie met [A.] daarvoor goed was en dat er geen reden blijkt waarom [A.] zich plotseling tegen u zou keren. Dat [A.] u plots van spionage zou beschuldigen omdat u daarvoor toevallig zijn neef was tegengekomen kan dan ook niet overtuigen en ondermijnt uw geloofwaardigheid (CGVS, p. 16).

Voorts dient vastgesteld dat u gebrekkige verklaringen aflegt over de inval van de overheid in de woning van [A.] en dit doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U gevraagd waar [A.] was toen de raid werd uitgevoerd, dient u het antwoord schuldig te blijven. U gevraagd naar de slachtoffers van de inval, stelt u dat zijn neef en zus en enkele talibs zijn omgekomen. U weet echter niet hoeveel personen exact om het leven gekomen zijn, u 'denkt' dat het in totaal om vier personen gaat, maar u bent dit niet zeker. Het hoeft geen betoog dat deze gebrekkige en vage verklaringen geenszins kunnen overtuigen en andermaal een negatieve indicatie zijn voor uw geloofwaardigheid (CGVS, p. 16).

Vervolgens verklaart u dat uw vader de volgende dag werd meegenomen door de taliban maar door bemiddeling van de dorpsouderen werd vrijgelaten. Ondanks zijn vrijlating kwamen de vrienden en neven van [A.] hem wel nog lastig vallen en klopten ze vaak op de deur van zijn woning. Dat uw vader tot op heden nog steeds in dezelfde woonst verblijft is een houding die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid of op zijn minst de ernst van deze feiten. Redelijkerwijze kan er immers van worden uitgegaan dat uw vader een veiligere haven zou hebben gezocht. Dat hij er weliswaar over nadenkt om elders te gaan wonen, maar volgens u nergens anders naartoe kan, kan echter niet worden weerhouden als een geldige verschoningsgrond daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader als veehandelaar werkte en er dus kan worden verondersteld dat hij een netwerk heeft waarop hij zich zou kunnen beroepen. Dat hij alsnog in uw dorp verblijft, terwijl u wel zou zijn ondergedoken bij een vriend van uw vader, kan dan ook niet overtuigen en zet de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten verder op de helling (CGVS, pp. 8 & 17-18).

Wat betreft uw verklaringen dat u anderhalve maand ondergedoken was bij [N.], een vriend van uw vader, in de Families wijk in Jalalabad, dient echter te worden vastgesteld dat deze enerzijds tegenstrijdig en anderzijds onaannemelijk zijn zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Zo hebt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u anderhalve maand bij de vriend van uw vader hebt verbleven én gewerkt alvorens u Afghanistan verliet. U geconfronteerd met deze toch wel onvoorzichtige houding waarbij u tijdens het onderduiken aan het werk gaat, verklaart u op het CGVS dat u niet bij hem gewerkt hebt maar wel hebt geholpen met het voederen van de dieren in zijn huis. Het hoeft geen betoog dat dit geen valabele uitleg

is voor deze inconsistente verklaringen (Vragenlijst CGVS, dd. 03.03.2022, p. 3 & CGVS, pp. 9, 18-19). Los van deze tegenstrijdigheid, doen ook de volgende onaannemelijke verklaringen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U verklaart dat de taliban een brief zouden hebben achtergelaten aan de deur van [N.] waarin stond dat ze wisten dat u zich daar bevond en dat u zich diende aan te geven. Logischerwijze kan er echter van worden uitgegaan dat de taliban, mochten ze daadwerkelijk vermoed hebben dat u bij [N.] verbleef, daadkrachtiger zouden zijn opgetreden in plaats van [N.] per brief te bedreigen en u zodoende de kans te geven om te vluchten. Dat [N.] de brief 's morgens heeft gevonden en dat u pas de volgende dag zijn huis hebt verlaten is bovendien een houding die niet verenigbaar is met een gekoesterde vrees. Mocht u toen daadwerkelijk 's morgens reeds hebben vernomen dat de taliban wisten dat u zich daar schuilhield, dan kan het niet overtuigen dat u daar nog een nacht bent gebleven alvorens te vertrekken. Deze door u geschetste weergave van de feiten getuigt bijgevolg geenszins van het gegeven dat de taliban daadwerkelijk op zoek was naar u of dat u een vrees voor hen koesterde en deze vaststellingen doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 13 & 18).

Voorts stelt u dat de mullah na de machtsovername door de taliban, ongeveer in juni 2022, een brief heeft ontvangen waarin u opgeroepen wordt om naar het districtshuis te gaan. De mullah heeft deze brief aan uw vader gegeven en uw vader is naar het districtshuis gegaan om te zeggen dat u niet meer in Afghanistan bent. Het kan echter niet overtuigen dat u niet weet met wie uw vader in het districtshuis heeft gesproken. Ook wat de brief betreft, zijn uw verklaringen dusdanig vaag dat dit uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. U stelt dat de mullah de brief heeft gekregen van verantwoordelijken van het districtshuis, maar u kan niet preciseren wie de brief aan de mullah heeft afgegeven. Evenmin weet u wanneer de mullah deze brief heeft ontvangen. U gevraagd wanneer uw vader daarna de brief van de mullah gekregen heeft, ontwijkt u de vraag en antwoordt u dat de datum op de brief staat. U gevraagd of u de datum kent, antwoordt u dat het 'ongeveer in de zesde maand van 2022' was. Deze weinig doorleefde en gebrekkige verklaringen kunnen allerm minst overtuigen en geven blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze verder wordt aangetast. Dat u niet meer interesse aan de dag zou hebben gelegd omtrent de vermeende brief en de nasleep ervan, die een grote impact op en verregaande gevolgen voor uw familie zouden kunnen hebben, kan weinig overtuigen (CGVS, pp. 5-6 & 13).

Tot slot dient vastgesteld dat uw vingerafdrukken in Bulgarije en Oostenrijk werden geregistreerd maar dat u niet van plan was om daar asiel aan te vragen omdat u van mening bent dat een mens geen waarde heeft in Bulgarije en omdat het moeilijk was om in Oostenrijk documenten te krijgen. U was sowieso van plan om in België asiel aan te vragen (CGVS, p. 12; Verklaring DVZ, dd. 30.09.2021, vragen 33 & 37). Deze houding ondermijnt tevens uw nood aan internationale bescherming in het kader van de Vluchtelingenconventie. Indien u daadwerkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging zou koesteren, kan er verwacht worden dat u in Bulgarije of Oostenrijk om internationale bescherming zou hebben verzocht en de beslissing in deze landen zou hebben afgewacht. De vaststelling dat u dit niet gedaan heeft, ondermijnt wederom een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Omwillen van bovenstaande vaststellingen dient besloten dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

De door u neergelegde stukken doen aan deze appreciatie geen afbreuk. Uw taskara, de kopieën van de taskara van uw vader en van de uittreksels uit het burgerlijke register van twee kinderen zijn louter een indicatie van uw identiteit en herkomst, alsook van deze van uw vader en twee kinderen en deze elementen worden hier niet betwist. U verklaart dat u met uw foto's louter wilt aantonen dat u van [S.] afkomstig bent (CGVS, p. 5), en ook dit gegeven wordt hier niet betwist. De brief van de taliban kan hoogstens waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's

allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en

burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in

Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 14 augustus 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
- EUAA "COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related and humanitarian developments", 2 februari 2024.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:
[...]"*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

In casu heeft verweerder vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Allereerst moet worden opgemerkt dat verzoeker, tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 september 2022, verklaarde dat hij verscheidene Europese lidstaten doorkruiste (Griekenland, Bulgarije, Hongarije, Oostenrijk en Frankrijk) en dat de aan de Raad voorgelegde stukken aantonen dat hij reeds in twee lidstaten (Bulgarije en Oostenrijk) een verzoek om internationale bescherming indiende alvorens een dergelijk verzoek in België in te dienen. Van een vreemdeling die voorhoudt internationale bescherming nodig te hebben mag worden verwacht dat hij een verzoek hiertoe indient in de eerste staat die hem een dergelijke bescherming kan bieden en dat hij het resultaat van het onderzoek van dit verzoek afwacht. Verzoeker heeft

dit duidelijk niet gedaan en dit vormt een aanwijzing dat wellicht andere motieven dan de nood aan een internationale beschermingsstatus aan de basis liggen van zijn vertrek uit Afghanistan. Waar verzoeker stelt dat het loutere feit dat hij door verschillende Europese landen reisde op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat hij geen nood heeft aan een internationale beschermingsstatus moet worden gesteld dat verweerder verzoekers relaas wel degelijk in aanmerking heeft genomen en heeft uiteengezet waarom het niet geloofwaardig wordt geacht. Verweerder heeft het verzoek om internationale bescherming niet afgewezen op grond van het enkele feit dat het niet zo snel als mogelijk werd gedaan. Verzoekers betoog hieromtrent is dan ook niet dienend.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker stelt dat hij vreest te worden vervolgd door de taliban of het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, omdat zij hem als een spion beschouwen.

Verzoeker verklaart dat hij, toen hij 's nachts, na een trouwfeest, naar huis terugkeerde, staande werd gehouden door vijf leden van de taliban die hem een spion noemden en hem mishandelden. Hij geeft aan dat hij één van deze personen herkende als de neef van A., een kennis. Hij stelt dat zijn vader A. op de hoogte bracht van de mishandeling door deze neef en dat deze beloofde dat hij zijn neef hierover zou aanspreken. Vervolgens werd deze neef samen met zijn zus en andere leden van de taliban gedood in de woning van A. door medewerkers van de toenmalige overheid. Hij betoogt dat A. hem vervolgens van spionage beschuldigde. Verzoeker brengt evenwel geen enkel stuk aan dat toelaat te concluderen dat wat hij vertelt zich werkelijk heeft voorgedaan. De aangebrachte taskara's tonen slechts de identiteit van verzoeker en bepaalde van zijn verwanten aan en de voorgelegde foto's zijn er volgens verzoeker slechts op gericht aan te tonen dat hij afkomstig is uit een bepaald dorp en vormen dus ook geen bewijs dat zijn relaas enige grond heeft. Voorts brengt verzoeker een brief aan waaruit blijkt dat hij wordt verzocht om zich aan te melden bij het districtskantoor, maar dit document zelf omvat geen duidelijke verwijzing naar de gebeurtenissen die zich volgens verzoeker hebben voorgedaan.

Daarnaast moet worden aangegeven dat verzoeker, door in zijn verzoekschrift toe te lichten dat hij dacht dat hij bij een nachtelijke terugkeer van een trouwfeest geen leden van de taliban zou tegenkomen en door te duiden dat hij niet wordt verdacht van spionage omdat hij de neef van A. herkende toen hij 's nachts werd staande gehouden, maar wel omdat deze neef de dag erna door overheidsdiensten werd gedood, niet aantoonbaar dat verweerder op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat zijn relaas ongeloofwaardig is. Hij toont dit ook niet aan door te beweren dat zijn vader nog af en toe wordt lastiggevallen en daarom zou willen verhuizen.

De Raad dient te benadrukken dat wanneer verzoeker werkelijk zou worden verdacht van spionage en zijn verblijfplaats, zoals hij zelf verklaarde, werd achterhaald door de taliban het niet aannemelijk is dat zij slechts een briefje zouden hebben achtergelaten. Indien de taliban zich de moeite zouden hebben getroost om verzoeker actief op te sporen, is het, zoals verweerder terecht aangeeft, niet logisch dat zij vervolgens niet daadkrachtiger optraden.

Verzoekers betoog dat wanneer iemand meermaals wordt gehoord omtrent een bepaalde gebeurtenis zijn verklaringen niet steeds volledig zullen overeenstemmen doet geen afbreuk aan het voorgaande. Zijn uiteenzetting dat het voor hem niet steeds gemakkelijk is om contact op te nemen met zijn vader of om, wanneer er contact is, vrij te spreken over zijn problemen laat ook niet toe te besluiten dat verkeerdelijk werd aangegeven dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Er moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Panjshir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land in casu dienstig zijn. Verzoeker is een man, hij is niet afkomstig uit de provincie Panjshir en gaf nooit aan te behoren tot een etnische of religieuze minderheidsgroep. Er wordt ook niet aangetoond dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia, maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende verzoekers betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat hij aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country Guidance: Afghanistan januari 2023, blz. 34 en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 38). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Verzoekers verwijzing naar oudere verslaggeving wijzigt hier niets aan. Door erop te wijzen dat steeds moet worden uitgegaan van de meest recente informatie toont verzoeker niet aan dat er onvoldoende inlichtingen zijn om de nodige risico-inschatting te maken of dat verweerders vaststellingen niet langer steun vinden in de meest recente informatie omtrent de situatie in Afghanistan. Tevens kan nog worden geduid dat de UNAMA in juni 2023 nog een nieuw verslag heeft uitgebracht, waarin ook wordt geconcludeerd dat het aantal burgerdoden in Afghanistan significant is gedaald sedert de machtsvername door de taliban (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, 15 augustus 2021 – 30 mei 2023, blz. 12). In dit verslag wordt er eveneens op gewezen dat slachtoffers meestal vielen bij aanslagen die gericht waren tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel. Soortgelijke inlichtingen kunnen worden teruggevonden in andere recente verslagen (EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 31-35; EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, blz 110-115). Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermings-status, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

M. CLAESEN,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. DE BOECK